

HUILEN ZONDER GELUID

Tourneeplanning/boekingen: info@huilenzondergeluid.nl
Regie: Eric van den Bergh

De belangrijkste persoon in mijn leven. Die alles bepaalt.
Wat ik doe, denk, voel. Weg.

In Huilen Zonder Geluid duikt Vivien Broekman in haar leven. Ze neemt je mee in haar schaamtes, angsten, twijfels, frustraties, keuzes, relaties, geluk. Er zijn schoenen. Haar Joodse familieleden komen langs.

Vivien ontziet niemand. Zichzelf niet. Noch het arme publiek. Want dat gaat meevoelen. Dichtbij komen: daar ontkom je niet aan als je iets bij elkaar los wil maken.

Dat maakt Huilen Zonder Geluid tot indringend theater.

Leuk theater? Nou nee, hoewel soms wel hilarisch. Fascinerend en spannend? Ja! Pijnlijk? Sorry...

Huilen Zonder Geluid is eerder te zien geweest:

Vrijdag 2 oktober 2009	Apollofirst Theater Apollolaan 123, Amsterdam
Zaterdag 3 oktober 2009	Apollofirst Theater Apollolaan 123, Amsterdam
Donderdag 8 oktober 2009	Theater De Kamers Wezeperberg 1, Amersfoort
Zondag 22 november 2009	Theater De Kamers Wezeperberg 1, Amersfoort
Vrijdag 27 november 2009	Het Parool Theater Sint Pieterspoortsteeg 33, Amsterdam
Zaterdag 28 november 2009	Theater M-Lab Aambeeldstraat 10E, Amsterdam
Vrijdag 23 april 2010	Phoenix Opleidingen, Nieuwegracht 16, Utrecht
Zaterdag 24 april 2010	Phoenix Opleidingen, Nieuwegracht 16, Utrecht
Maandag 3 mei 2010	Het Parool Theater Sint Pieterspoortsteeg 33, Amsterdam
Dinsdag 4 mei 2010	Het Parool Theater Sint Pieterspoortsteeg 33, Amsterdam
12 februari 2011	Bantsilieik, Zuidakker, 8314 Bant

In 2013 gaat Huilen Zonder Geluid opnieuw de theaters in.

Zondag 21 april 2013, 15.00 uur [LJG Amsterdam](#)

Vrijdag 3 mei 2013, 20.30 uur [Cultuurhuus Braakhekke in Bathmen](#)

Vivien Broekman?

Speelt (en schrijft) toneel. Beoefent kleinkunst. Zingt solo en close harmony. Volgde een conservatoriumopleiding voor klassiek gitaar. Bewandelde zijpaden als logopedie, aurareading en systemisch werk. Geeft trainingen en coaching aan het bedrijfsleven. En theater? Dat vindt Vivien het mooiste dat er is.

vivien@huilenzondergeluid.nl

stopkracht

Het publiek schreef in het gastenboek over Huilen Zonder Geluid:

Om stil van te worden indrukwekkend, aangrijpend.

Ik ben er helemaal stil van. Prachtig hoe Vivien Broekman me bij de keel grijpt en meeneemt.

Mooi. Confronterend. Beklemmend. Ontroerend. Creatief. Wil ik dit allemaal wel weten?

Wat een mooie voorstelling Ik ben er een beetje stil van

Heel mooi, pakkend, apart. Veel spelen en nog mooier maken.

De hand vasthouden aan het begin; je gaf me een plek en ik hoorde erbij. Wauw, wat een levensverhaal: heel indringend en dichtbij.

Heftig, mooi, leerzaam

Ben bij Theater na de Dam naar het Parool theater geweest. Wat een mooie en ontroerende voorstelling heeft Vivien Broekman daar neergezet. Was er ontgaan van en kan hem iedereen aanbevelen.

Wat een ontroerende voorstelling.

Wat een prachtige, indrukwekkende voorstelling. Ik moest huilen.

Ik heb genoten van je authentieke, spannende levensverhaal. Herkenbaar en ontroerend.

Keek je door me heen. Kon je me lezen. Je kwam heel dichtbij, raakte me. Liet me herbeleven en voelen!

Jouw verhaal, open en kwetsbaar, liefdevol en krachtig. Mooi.

De geur van leer en koffie schoenen om de toekomst tegemoet te lopen!

Je/het kwam soms heel dichtbij. Zo in het leven van een vreemde meegenomen worden.

Emotioneel, warm, fijn, hard- maar vooral emotioneel. Wij hebben genoten met verdriet en blijdschap.

Voelen en geraakt worden

BANT - Ze raakt je en zet je aan het denken. Of beter gezegd: aan het voelen. Vivien Broekman bracht zaterdag met haar theaterstuk 'Huilen zonder geluid' een bijzonder theater naar de Bantsilieik in Bant. Voor dit solothear mochten maximaal 60 zitplaatsen worden verkocht. Helaas blijkt slechts de helft bezet. Is de voorstelling te confronterend of is hier sprake van poldernuchterheid? Dat de andere 30 mensen wat hebben gemist, is zeker. Vanaf het begin van het stuk weet Vivien het publiek te boeien. Ze neemt iedereen letterlijk aan de hand en wijst ze een plaats. Toeschouwers krijgen een rol; minnaar, vader, muzikleraar. Ze sleept het publiek mee in haar verhaal. Een verhaal met veel dalen, zoals het niet zichtbaar mogen zijn, de scheiding van haar ouders en vreemd-

gaan. Met haar mimiek, bewegingen en indringende blik houdt Vivien de aandacht vast. De zaal is muisstil en voelt mee.

Na de voorstelling mengt Vivien zich tussen het publiek. Dit deel van de avond is misschien nog wel indrukwekkender dan de voorstelling zelf. Vivien vraagt mensen wat hen heeft getroffen en als vanzelf komen de verhalen. Dit raakt Vivien, wat een bijzondere tweeslag teweegbrengt. Menig toeschouwer bedankt haar persoonlijk voor de bijzondere avond.

Vivien is inmiddels bezig met het schrijven van haar volgende theaterstuk. Mocht ze daarmee naar Bant komen, dan zal de zaal ongetwijfeld vol zitten. Het enthousiaste publiek van deze avond komt zeker terug, met achterban.

→ Jannette Weultjes